

РЕШЕНИЕ

№ 7387

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА**
като разглежда докладваното от **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело № 20231110141674 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба вх.№ 313783/26.07.2023 г. на Б. Д. Д., ЕГН *****, гр. София, ж.к. Младост, бл. 321, вх. 3, ап. 78, със съдебен адрес в гр. Ботевград, ул. Свобода № 3В, ет. 1, чрез адвокат И. А. Н., срещу „АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цар Борис III № 159, ет. 2 и 3, Бизнесцентър Интерпред, представлявано от ., с която е предявен отрицателен установителен иск на основание чл. 124, ал.1 във връзка с чл. 439 от ГПК за установяване, че ищцата не дължи за доставени и незаплатени ВиК услуги суми, претендирани от ответника в размер на общо 656.59 лв., от които главница в размер на 522.24 лв. за периода 29.08.2012 г. до 28.11.2018 г., мораторна лихва за забава в размер на 134.35 лв. за периода 29.09.2012 г. до 28.12.2018 г., поради погасяване на възможността за принудително събиране на вземането, поради изтекла погасителна давност.

Ищцата твърди, че е наследник на ., спрямо която е било проведено производство за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение от 22.05.2019 г., въз основа на която бил издаден изпълнителен лист от 11.10.2019 г. по гр.д. № 23481/2019 г. на СРС, 42 състав. Въз основа на изпълнителния лист е образувано изпълнително дело № 20198630402276 на ЧСИ – Сия Халаджова, рег. № 863 по описа на КЧСИ и район на действие СГС. Сочи, че освен ищцата има още един наследник, поради което всеки от тях отговаря за ½ идеална част от дълга. Твърди, че по изпълнителното дело няма действия, прекъсващи давностния срок, няма и удържани суми от наследодателя или от ищеца. Сочи, че не са извършвани изпълнителни действия за период повече от три години от влизането в сила на заповедта за изпълнение от 22.05.2019 г. и от издаването на изпълнителния лист. Твърди, че към 2021 г. е настъпила перемпция, а давността е изтекла през 2022 г. Моли съда да уважи исковата претенция. Претендира разноски.

В законоустановеният срок по чл. 131 от ГПК ответната страна е депозирила отговор.

Оспорва иска. Оспорва твърдението, че вземането е погасено по давност, като излага подробни доводи в подкрепа на това. Излага съображения, че давността е петгодишна относно процесното вземане, тъй като за същото има постановен влязъл в сила съдебен акт – заповед по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 23481/2019 г. на СРС, 42 състав. Оспорва твърдението, че е настъпила перемпция по реда на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК на изпълнителното производство, тъй като са били извършени изпълнителни действия по същото. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция и да му присъди разноски.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са изискани и приети като доказателства ч.гр.д. № 23481/2019 г. на СРС, 42 състав, за послужване, и заверен препис от изпълнително дело № 20198630402276 на ЧСИ – Сия Халаджова, рег. № 863 по описа на КЧСИ и район на действие СГС, от които се установява следното: Ответното дружество е подало заявление вх. № 3030170/24.04.2019 г. до СРС за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу . за сумите 1044.48 лв., представляваща стойността на доставена в имота на длъжника питейна вода през периода 29.08.2012 г. до 28.12.2018 г., както и лихва за забава върху тази сума от 268.70 лв. през периода 29.09.2012 г. до 28.12.2018 г., като е образувано ч.гр.д. № 23481/2019 г. на СРС, 42 състав. Съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК на 22.05.2019 г., като заповедта е получена от длъжника лично на 18.08.2019 г. и на 11.10.2019 г. е издаден изпълнителен лист за задължението. Към момента на връчване на заповедта на длъжника, срокът за възражение е бил 2-седмичен, поради което заповедта е влязла в сила след изтичане на този срок от датата на връчването ѝ, а именно – на 01.09.2019 г.

Въз основа на издадения изпълнителен лист ответното дружество е поискало с Молба от 01.11.2019 г. ЧСИ Сия Халаджова да пристъпи към изпълнение и събиране на вземането по изпълнителния лист, като е възложил на съдебния изпълнител начина на изпълнението.

На 11.12.2019 г. ЧСИ Халаджова е запорира банкови сметки на ., както и вземания на лицето за пенсия, отпусната от НОИ. Запорът на пенсията на длъжника не е наложен, поради това, че размерът ѝ е под минималната работна заплата, установена за страната (л.117 от делото).

ПДИ е връчено на длъжника на 07.01.2020 г.

С Разпореждане от 20.07.2021 г. ЧСИ Халаджова е разпоредила налагане на възбрана върху притежаваните от длъжника недвижими имоти до размера на задължението. Постановлението за налагане на възбрана върху собствения на длъжника Апартамент № 78, находящ се в гр. София, ж.к. Младост 3, бл. 3211, вх. Б, ет. 3, е вписана в Агенция по вписванията под Акт № 35, том XI, дело № 49540/2021 г. (л.129 от делото).

В хода на изпълнителното производство длъжникът Грижа Ахмакова е починала на 06.08.2022 г. като е оставила за свои наследници Б. Д. Д., дъщеря, Мария Бориславова Петкова, внучка, и Владимир Бориславов Кутев, внук.

С Молба от 13.02.2023 г. ответното дружество е поискало конкретни изпълнителни действия за събиране на вземането. С Протокол 10.04.2023 г. като длъжници са били конституирани посочените по-горе наследници на Грижа Ахмакова, в това число и ищцата.

С Молба от 23.05.2023 г. ищцата е поискала да се запознае с изпълнителни дела, в това число и процесното изпълнително дело.

С Разпореждане от 23.08.2023 г. е приключено изпълнителното производство спрямо длъжника Владимир Кутев, поради пълно погасяване на дълга от страна на последния. След погасяване на дълга, производството е обявено за приключило и по отношение на Мария Петкова с разпореждане от 17.10.2023 г.

Видно от удостоверение за размера на дълга към 05.12.2023 г., ищцата дължи към 05.12.2023 г. сума в общ размер на 1347.52 лв., в това число главница в размер на 522.24 лв., лихви в размер на 255.60 лв. за периода от 24.04.2019 г. до 05.12.2023 г., мораторна лихва в размер на 134.35 лв., разноси по гражданското дело в размер на 13.13 лв. за държавна такса и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 25 лв., както и разноси по изпълнителното производство в размер на 175.08 лв.

С предявяване на отрицателен установителен иск се иска съдебно установяване на несъществуването в полза на ответника на вземане срещу ищеца. При отрицателен установителен иск ищецът не носи тежестта да докаже пораждащите спорното право факти - такава тежест е възложена на ответника, защото той поддържа да е титуляр на оспореното право. Ответникът по отрицателния установителен иск е в положението, в което би се намирал като ищец по иск за защита на оспореното право-той дължи установяване на основанието, от което правото е възникнало, както и на неговия размер и доколкото проведеното от него доказване е неуспешно, ще понесе неблагоприятните последици от правилата, разпределящи доказателствената тежест. Същите задължават съда да счита недоказаните факти за неосъществили се и съобразно този извод да даде защита на твърденията на ищеца. Съответно ищецът по отрицателен установителен иск е в положението, каквото би имал като ответник по предявен осъдителен или положителен установителен иск относно спорното право, ако ищецът наведе правоизключващи, правопогасяващи или други възражение срещу правото на ответника, ищецът носи и доказателствената тежест да установи своите възражения.

Предвид изложеното, съдът приема, че вземането не е погасено по давност, предвид това, че същото е установено с влязъл в сила съдебен акт, какъвто се явява влязлата в сила заповед за изпълнение на парично задължение и който, съгласно константната съдебна практика се приравнява на влязло в сила съдебно решение, предвид това, че не е постъпило възражение от длъжника за неговата недължимост. С влизане в сила на заповедта на 01.09.2019 г., започва да тече петгодишна давност (чл. 117, ал. 1 от ЗЗД). Давностният срок е прекъсван с Молба от 01.11.2019 г. до ЧСИ Сия Халаджова, с която ответното дружество е поискало образуване на изпълнително производство и е възложило на съдебния изпълнител да определи способа за принудителното изпълнение; с Разпореждане от 20.07.2021 г. ЧСИ Халаджова е разпоредила налагане на възбрана върху притежаваните от длъжника недвижими имоти до размера на задължението. Постановлението за налагане на възбрана върху собствения на длъжника Апартамент № 78, находящ се в гр. София, ж.к. Младост 3, бл. 3211, вх. Б, ет. 3, е вписана в Агенция по вписванията под Акт № 35, том XI, дело № 49540/2021 г.; с Молба от 13.02.2023 г. са поискани конкретни изпълнителни действия за събиране на вземането; с Протокол 10.04.2023 г. като длъжници са били конституирани наследниците на Грижа Ахмакова, в това число и ищцата. През периода от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. давностният срок не е текъл, а е бил спрял, на основание **Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г.** От 21.05.2020 г. давността отново е започнала отново да тече, като продължава изтеклия срок от 01.11.2019 г., който от своя страна е прекъсван на посочените по-горе дати, поради което не е изтекъл срок по-дълъг от две години и производството пред ЧСИ

Халаджова не е било прекратено по силата на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. С оглед прекъсванията и спиранията на давностния срок, същият не е изтекъл за процесното вземане, поради което и исковата претенция се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава.

С оглед изхода от делото, следва на ответника да му се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на 100 лв. с оглед липсата на фактическа и правна сложност на производството, разглеждането му в едно съдебно заседание и служебното събиране на доказателствата.

По изложените мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от Б. Д. Д., ЕГН *****, гр. София, ж.к. Младост, бл. 321, вх. 3, ап. 78, със съдебен адрес в гр. Ботевград, ул. Свобода № 3В, ет. 1, чрез адвокат И. А. Н., срещу „АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цар Борис III № 159, ет. 2 и 3, Бизнесцентър Интерпред, представлявано от ., отрицателен установителен иск по чл. 124, ал. 1 във връзка с чл. 439 от ГПК за установяване, че ищцата не дължи за доставени и незаплатени ВиК услуги суми, претендирани от ответника в размер на общо 656.59 лв. (шестстотин петдесет и шест лева и петдесет и девет стотинки), от които главница в размер на 522.24 лв. (петстотин двадесет и два лева и двадесет и четири стотинки) за периода 29.08.2012 г. до 28.12.2018 г., мораторна лихва за забава в размер на 134.35 лв. (сто тридесет и четири лева и тридесет и пет стотинки) за периода 29.09.2012 г. до 28.12.2018 г., поради погасяване на възможността за принудително събиране на вземането, поради изтекла погасителна давност, като неоснователен.

ОСЪЖДА „Б. Д. Д., ЕГН *****, ГР. СОФИЯ, Ж.К. МЛАДОСТ, БЛ. 321, ВХ. 3, АП. 78, да заплати на „АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цар Борис III № 159, ет. 2 и 3, Бизнесцентър Интерпред, представлявано от ., сума в размер на 100.00 лв. (сто лева) за разноски по делото, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____